

TALE

Maj 2016

Tale til samråd BE-BG vedrørende ressourceforløb
(den 26. maj 2016)

Det talte ord gælder.

Indledning

Samrådet i dag handler om en vigtig del af reformen af førtidspension og fleksjob, nemlig ressourceforløbene.

For mig at se er det positivt, at der er så stor opmærksomhed omkring forløbene, deres indhold og effekter.

For det skærper opmærksomheden på, at vi får det helt grundlæggende paradigmeskifte i indsatsen for vores mest udsatte borgere, som er ambitionen, til at blive til virkelighed.

I dag deltager ca. 16.000 borgere i ressourceforløb på tværs af landet – borgere, der før reformen var overladt til langvarig forsørgelse på kontanthjælp eller førtidspension.

I stedet har de nu mulighed for en tværfaglig og individuel indsats, som kan bidrage til at bringe dem tilbage på arbejdsmarkedet.

Det er fuldstændig i tråd med reformens formål om, at flest muligt skal i arbejde og forsørge sig selv.

Svar på spørgsmål BE

Det første samrådsspørgsmål BE handler netop om effekterne af de ressourceforløb, som på nuværende tidspunkt er afsluttet.

Ressourceforløb er en langsigtet investering i vores mest udsatte borgere – og selvfølgelig er der en udgift forbundet med at give netop den målrettede indsats, der skal til for, at den enkelte kan udvikle sin arbejdsevne og forsørge sig selv.

Med det sagt, er konklusionen om, at hvert job har kostet 5 mio. kr., i min optik misvisende.

For det første sammenholdes udgiften til samtlige ca. 18.500 ressourceforløb, der har været igangsat siden reformen trådte i kraft, med de få forløb, som på nuværende tidspunkt er afsluttet.

For det andet overser man fuldstændig, at alternativet for disse borgere jo ikke er ordinær beskæftigelse, men derimod andre offentlige ydelser, hvor der også vil være udgifter.

Endelig kan ressourceforløbene vare mellem 1 og 5 år, hvorfor det er alt for tidligt at drage konklusioner omkring jobeffekten.

Af samme årsag er det heller ikke muligt at vurdere, om de aktuelle afgange fra ressourceforløb afviger fra det, som blev forudsat i 2012, da aftalen blev indgået.

Da reformen blev aftalt af den tidligere regering med et bredt flertal i Folketinget blev det skønnet, at ud af samtlige de forløb, der forventedes igangsat fra 2013 til 2032, ville ca. 2 pct. ende med ordinær beskæftigelse og 2 pct. med et fleksjob.

Den opgørelse kan først verificeres, når der er afsluttet langt flere forløb, og jeg kommer derfor ikke til at give konklusionen på det regnestykke her i dag.

Personligt glæder jeg mig dog over, at de foreløbige tal for 2.400 afsluttede forløb viser, at knap en fjerdedel har ført til, at borgeren har genvundet tilknytningen til arbejdsmarkedet.

Kigger vi nærmere på tallene, er 2,6 pct. kommet i ordinær beskæftigelse, 0,8 pct. har påbegyndt en uddannelse og 10,8 pct. er kommet i fleksjob.

Dertil kommer 9,5 pct. på ledighedsydelse, der venter på et fleksjob.

Og når man dertil lægger ca. 16.000 borgere med nedsat arbejdsevne, der lige nu arbejder i et minifleksjob, så synes jeg vi har taget et stort skridt i retning af et mere rummeligt arbejdsmarked for udsatte borgere.

Det er helt afgørende, at vi ikke opgiver borgere til en tidlig førtidspensionering, men undersøger alle muligheder for, at man kan blive en del af det arbejdende fællesskab. Og det synes jeg bestemt ikke de foreløbige tal giver anledning til at genoverveje. Tværtimod.

Svar på spørgsmål BG

Lad mig så tage fat på spørgsmål BG.

Allerførst vil jeg også i forhold til spørgsmål BG appellere til, at vi alle sammen bidrager til, at den helt fair og rimelige diskussion af kvalitet i ressourceforløb ikke forplumres af løsrevne tal, som ikke beror på et ordentligt funderet analysegrundlag.

For så gør vi faktisk de mennesker, vi alle sammen vil hjælpe, en bjørnetjeneste ved at skabe myter og forkerte billeder.

De seneste tal, vi har, fra januar 2016 viser, at 65 personer eller 2,3 pct. er afgang ved døden inden for 5 uger efter at have afsluttet et ressourceforløb.

Hvert enkelt tilfælde er sørgeligt og tallene skal samtidig ses i lyset af, at vi har med en udsat gruppe at gøre.

Men sammenligner vi eksempelvis med afsluttede langvarige kontanthjælpsforløb, er der ikke noget i de her tal, som på nuværende tidspunkt gør mig bekymret.

Således svarer andelen for ressourceforløb til den for afsluttede kontanthjælpsforløb af minimum 3 års varighed.

Samtidig skal vi huske på, at vi ikke kender årsagen til, at disse borgere er afgået ved døden.

Jeg synes derfor ikke, at de her tal bidrager med noget til diskussionen om kvalitet i ressourceforløb, og jeg er bange for, at de kan være med til at skabe myter og billeder, som ikke har hold i virkeligheden.

Mit fokus vil derfor i stedet være på at understøtte en ordentlig kvalitet i ressourceforløb, hvor borgeren kan se mening i tingene, og hvor vi prøver at hjælpe med en vej tilbage til arbejdsmarkedet.

Og samtidig vil jeg altid holde fast i, at borgere, som ikke har noget potentiale for at udvikle deres arbejdsevne, skal have en førtidspension.

Svar på spørgsmål BF

I spørgsmål BF spørges til procedurer, når Ankestyrelsen træffer afgørelse i en sag.

Såfremt en borger er uenig med kommunens afgørelse om et ressourceforløb, kan vedkommende altid klage til Ankestyrelsen.

Det er udfaldet af Ankestyrelsens behandling af sagen, der afgør, hvad den efterfølgende procedure ude i kommunen er.

Et eksempel kunne være en sag, hvor Ankestyrelsen vurderer, at der mangler helbredsoplysninger.

I så fald vil kommunen skulle indhente de manglende oplysninger og træffe en ny afgørelse i sagen.

Et andet er, at Ankestyrelsen vurderer, at sagen er fuldt oplyst, men at det er helt åbenbart, at borgerens arbejdsevne ikke kan forbedres. I så fald skal kommunen indlede en sag om førtidspension.

For at undgå at bruge udvalgets tid på at opridse alle mulige udfald, har Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering udarbejdet et faktaark, der vil blive oversendt til udvalgets orientering.

Det er vigtigt for mig at understrege, at en klagesag *ikke* betyder, at en borger står uden forsørgelse, da borgeren fortsætter på sin hidtidige ydelse, mens sagen bliver behandlet.

Udover klagesager gennemfører Ankestyrelsen også praksisundersøgelser, der skal bidrage til, at sagsbehandlingen bliver så ensartet som muligt på tværs af kommuner.

Den sidste praksisundersøgelse om de kommunale rehabiliteringsteams viste, at kommunerne overordnet set træffer de rigtige afgørelser i sager om ressourceforløb, idet 94 pct. af sagerne var i overensstemmelse med regler og praksis.

Afslutning

Vi gør ikke borgere med nedsat arbejdsevne en tjeneste ved at overlade dem til varig, passiv forsørgelse, hvis der er en chance for, at de kan genvinde fodfæstet på arbejdsmarkedet.

Derfor er indholdet i ressourceforløbene et af de vigtigste fokusområder i implementeringen af reformen af førtidspension og fleksjob.

Forligskredsen og jeg følger reformen, så vi kan sætte ind, hvis virkeligheden ikke lever op til intentionerne.

Det har vi blandt andet gjort med vores netop igangsatte initiativ, der via en brugerundersøgelse, guide, rejsehold og workshops skal løfte kvaliteten i ressourceforløbene over hele landet.

Brugerundersøgelsen er udsendt til 4.000 borgere, og de første kommunebesøg er allerede afsluttet.

Jeg ser derfor også frem til at kunne gøre status på initiativet efter sommerferien.

Tak for ordet.